

**MEZINÁRODNÍ ÚMLUVA
PROTI DOPINGU VE SPORTU**

Paříž, 19. října 2005

MEZINÁRODNÍ ÚMLUVA PROTI DOPINGU VE SPORTU

Generální konference Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu, nadále jen UNESCO, která se sešla v Paříži 3. až 21. října 2005 na svém 33. zasedání,

majíc na zřeteli, že cílem UNESCO je přispět k míru a bezpečnosti podporou spolupráce mezi národy prostřednictvím vzdělání, vědy a kultury,

odkazujíc na existující mezinárodní dokumenty vztahující se k lidským právům,

vědoma si Rezoluce 58/5 přijaté Valným shromážděním Spojených národů 3. listopadu 2003, která se týkala sportu jako nástroje na podporu vzdělávání, zdraví, rozvoje a míru, především jejího odstavce 7,

uvědomujíc si, že sport by měl hrát důležitou roli v ochraně zdraví, v morální, kulturní a tělesné výchově a v podpoře mezinárodního porozumění a míru,

berouc v úvahu potřebu podporovat a koordinovat mezinárodní spolupráci vedoucí k odstranění dopingů ve sportu,

znepokojena používáním dopingů ve sportu a důsledky, které to má pro zdraví sportovců, zásady čestného jednání, odstranění podvádění a budoucnost sportu,

majíc na paměti, že doping ohrožuje etické principy a výchovné hodnoty zakotvené v Mezinárodní chartě pro tělesnou výchovu a sport a v Olympijské chartě,

připomínajíc, že Antidopingová úmluva a její Dodatkový protokol přijaté v rámci Rady Evropy jsou mezinárodní úřední listiny veřejného práva, které tvoří základ národních antidopingových politik a mezivládní spolupráce,

připomínajíc Doporučení týkající se dopingů přijatá na 2., 3. a 4. Mezinárodní konferenci ministrů a vysokých státních úředníků odpovědných za tělesnou výchovu a sport, kterou organizovalo UNESCO v Moskvě (1998), v Punta del Este (1999) a v Aténách (2004), a příslušné Resoluce 32. generální konference UNESCO (2003),

majíc na paměti Světový antidopingový kodex přijatý Světovou antidopingovou agenturou na Světové konferenci o dopingů ve sportu v Kodani, dne 5. března 2003 a Kodaňskou deklaraci proti dopingů ve sportu,

vědoma si rovněž vlivu, který vynikající sportovci mají na mládež,

uvědomujíc si stálou potřebu provádět a podporovat výzkum s cílem zdokonalit zjišťování dopingů a zlepšit pochopení faktorů ovlivňujících jeho používání, aby preventivní opatření byla co nejúčinnější,

uvědomujíc si rovněž důležitost neustálé výchovy sportovců, jejich doprovodného personálu a společnosti vůbec v oblasti prevence dopingů,

majíc na paměti potřebu vybudovat ve státech, smluvních stranách, kapacitu pro realizaci antidopingových programů,

vědoma si toho, že orgány veřejné správy a organizace odpovědné za sport mají komplementární odpovědnost za prevenci a boj s dopingem ve sportu, zejména musí zajistit správný postup na základě principu čestného jednání (fair play) při sportovních akcích a chránit zdraví těch, kteří se jich účastní,

uznávajíc, že tyto orgány a organizace musí za tímto účelem pracovat společně a zajistit nejvyšší možný stupeň nezávislosti a průhlednosti na všech příslušných úrovních,

rozhodnuta učinit další a důraznější společná opatření směřující k odstranění dopingu ve sportu,

uznávajíc, že odstranění dopingu ve sportu záleží částečně na progresivní harmonizaci antidopingových standardů a postupů ve sportu a na spolupráci na národní a globální úrovni,

přijímá tuto Úmluvu devatenáctého dne měsíce října 2005.

I. Rozsah platnosti

Článek 1 – Účel Úmluvy

Účelem této Úmluvy, v rámci strategie a programu činnosti UNESCO v oblasti tělesné výchovy a sportu, je podpořit prevenci a boj proti dopingům ve sportu s cílem jeho odstranění.

Článek 2 – Definice

Následující definice je třeba chápat v kontextu Světového antidopingového kodexu. Avšak v případě konfliktu ustanovení, platí ustanovení Úmluvy.

Pro účely této Úmluvy:

1. „Akreditovaná laboratoř dopingové kontroly“ označuje laboratoř akreditovanou Světovou antidopingovou agenturou.
2. „Antidopingová organizace“ označuje orgán, který odpovídá za přijetí pravidel pro iniciování, zavedení a dodržování jakékoli části procesu dopingové kontroly. Jde např. o Mezinárodní olympijský výbor, Mezinárodní paralympijský výbor, další organizátory významných akcí, kteří provádějí testování v průběhu těchto akcí, Světovou antidopingovou agenturu, mezinárodní federace a národní antidopingové organizace.
3. „Porušení antidopingových pravidel“ ve sportu označuje jednu nebo více věcí z následujícího výčtu:
 - (a) přítomnost zakázané látky nebo jejích metabolitů nebo indikátorů ve vzorku získaném z těla sportovce,
 - (b) použití nebo pokus o použití zakázané látky nebo zakázané metody,
 - (c) odmítnutí nebo neumožnění odběru vzorku bez náležitého důvodu po oznámení učiněném na základě příslušných antidopingových pravidel nebo jiný způsob, jak se vyhnout odběru vzorku,
 - (d) porušení příslušných podmínek týkajících se dostupnosti sportovce pro testování mimo soutěž, včetně neposkytnutí požadované informace o pobytu a zmeškání testů, které jsou vyžadovány odůvodněnými pravidly,
 - (e) podvádění nebo pokus o podvádění v průběhu kterékoli části dopingové kontroly.
 - (f) držení zakázaných látek a metod,
 - (g) nelegální nakládání s jakoukoli zakázanou látkou nebo zakázanou metodou,
 - (h) podávání nebo pokus o podání zakázané látky nebo zakázané metody jakémukoli sportovci nebo podporování, podněcování, napomáhání, navádění, zakrývání skutečnosti nebo jiná spoluvina, která je porušováním nebo pokusem o porušování antidopingových pravidel.
4. „Sportovec“ označuje pro účely dopingové kontroly každou osobu, která se účastní sportu na mezinárodní nebo národní úrovni, kterou definují jednotlivé národní antidopingové organizace a uznávají ji státy, smluvní strany, a jakoukoli další osobu, která se účastní sportu nebo sportovní akce nižší úrovně uznané státy, smluvními stranami. Pro účely programů antidopingového vzdělávání a odborné přípravy označuje

„sportovec“ každou osobu, která se účastní sportu, který spadá do pravomoci sportovní organizace.

5. „Doprovodný personál sportovce“ označuje kouče, trenéra, manažera, agenta, člena realizačního týmu, funkcionáře, lékařský nebo střední zdravotnický personál, kteří pracují se sportovcem nebo léčí sportovce, který se účastní sportovní soutěže nebo se na ni připravuje.
6. „Kodex“ označuje Světový antidopingový Kodex, přijatý Světovou antidopingovou agenturou 5.března 2003 v Kodani, který je Dodatkem č.1 této Úmluvy.
7. „Soutěž“ označuje jednotlivý závod, zápas, hru nebo jednotlivou sportovní soutěž.
8. „Dopingová kontrola“ označuje proces zahrnující rozhodování o provedení testů, odběr vzorků a nakládání s nimi, laboratorní analýzu, nakládání s výsledky, slyšení a odvolání proti rozhodnutí.
9. „Doping ve sportu“ označuje situaci, ve které dochází k porušení antidopingových pravidel.
10. „Řádně oprávněné týmy dopingové kontroly“ jsou týmy, které byly pověřeny prováděním dopingové kontroly mezinárodními nebo národními antidopingovými organizacemi.
11. „Testování „při soutěži““ označuje, pro účely rozlišování mezi testováním při soutěži a mimo soutěž, testování, kterému je podroben sportovec v souvislosti s určitou soutěží, pokud pravidla mezinárodní federace nebo jiné příslušné antidopingové organizace nestanoví jinak.
12. „Mezinárodní standard pro laboratoře“ označuje standard, který je Dodatkem č. 2 této Úmluvy.
13. „Mezinárodní standard pro testování“ označuje standard, který je Dodatkem č. 3 této Úmluvy.
14. „Testování bez předchozího oznámení“ označuje dopingovou kontrolu, která se koná bez předchozího varování sportovce, kdy sportovec je soustavně doprovázen od chvíle předání výzvy až do poskytnutí vzorku.
15. „Olympijské hnutí“ označuje všechny ty, kteří souhlasí s tím, že se budou řídit Olympijskou chartou a kteří uznávají autoritu mezinárodního olympijského výboru, a to: mezinárodní federace sportů, které jsou na programu Olympijských her, národní olympijské výbory, organizační výbory Olympijských her, sportovce, soudce a rozhodčí, asociace a kluby a rovněž všechny organizace a instituce uznané Mezinárodním olympijským výborem.
16. „Mimo soutěž“ je označení pro jakoukoli dopingovou kontrolu, která není prováděna při soutěži.
17. „Seznam zakázaných látek a metod dopingu“ označuje seznam, který je uveden v Příloze č.1 této Úmluvy a specifikuje zakázané látky a zakázané metody.
18. „Zakázaná metoda“ označuje jakoukoliv metodu, která je uvedena na Seznamu zakázaných látek a metod dopingu v Příloze č.1 této Úmluvy.

19. „Zakázaná látka“ označuje jakoukoliv látku která je uvedena na Seznamu zakázaných látek a metod dopingů v Příloze č.1 této Úmluvy.
20. „Sportovní organizace“ označuje jakoukoli organizaci, která řídí sportovní událost v jednom nebo několika sportech.
21. „Standardy pro udělování terapeutických výjimek“ označují standardy uvedené v Příloze č.2 této Úmluvy.
22. „Testování“ označuje tu část procesu dopingové kontroly, která zahrnuje rozhodování o provedení testu, odběr vzorku, nakládání se vzorkem a jeho transport do laboratoře.
23. „Terapeutická výjimka“ označuje výjimku udělenou v souladu se Standardy pro udělování terapeutických výjimek.
24. „Použití“ označuje aplikaci, požití, injektování nebo konzumaci zakázané látky nebo zakázané metody jakýmkoli způsobem.
25. „Světová antidopingová agentura“ označuje Fond ustavený podle švýcarských zákonů dne 10. listopadu 1999.

Článek 3 – Způsoby plnění Úmluvy

Aby byla Úmluva naplněna, státy, smluvní strany, se zavazují:

- (a) na národní a mezinárodní úrovni přijmout příslušná opatření, která budou v souladu s principy Kodexu,
- (b) podporovat všechny formy mezinárodní spolupráce, jejichž cílem je ochrana sportovců, etika ve sportu a vzájemná informovanost o výsledcích výzkumu,
- (c) prohlubovat mezinárodní spolupráci mezi státy, smluvními stranami, a vedoucími organizacemi v boji proti dopingů ve sportu, zejména se Světovou antidopingovou agenturou.

Článek 4 – vztah Úmluvy ke Kodexu

1. Za účelem koordinace při realizaci boje proti dopingů ve sportu na národní a mezinárodní úrovni se státy, smluvní strany, zavazují k dodržování zásad Kodexu, který je základem pro opatření uvedená v Článku 5 této Úmluvy. Úmluva neobsahuje nic, co by bránilo státům, smluvním stranám, v přijetí dalších opatření komplementárních ke Kodexu.
2. Kodex a nejnovější verze Dodatků č. 2 a 3 jsou uvedeny pro informaci a nejsou integrální součástí této Úmluvy. Dodatky jako takové nepředstavují pro státy, smluvní strany, žádné závazné povinnosti podle mezinárodního práva.
3. Přílohy jsou nedílnou součástí této Úmluvy.

Článek 5 – Opatření k dosažení cílů Úmluvy

Dodržováním závazků obsažených v této Úmluvě bere na sebe každý stát, smluvní strana, povinnost přijmout příslušná opatření. Tato opatření se mohou týkat legislativy, předpisů, směrnic nebo administrativních postupů.

Článek 6 – Vztah k jiným mezinárodním dokumentům

Tato Úmluva nijak nemění práva a závazky států, smluvních stran, které vyplývají z jiných smluv uzavřených dříve a které jsou v souladu s předmětem a účelem této Úmluvy. Tímto není ovlivněno uplatňování práv dalších států, smluvních stran, nebo plnění jejich závazků podle této Úmluvy.

II. Antidopingová činnost na národní úrovni

Článek 7 – Koordinace na vnitrostátní úrovni

Státy, smluvní strany, zajistí uplatňování současné Úmluvy, zejména prostřednictvím koordinace na vnitrostátní úrovni. Aby mohly lépe vyhovět svým závazkům vyplývajícím z Úmluvy, mohou se státy, smluvní strany, opírat o antidopingové organizace a rovněž o sportovní orgány a organizace.

Článek 8 – Omezení dostupnosti a používání zakázaných látek a metod

1. Státy, smluvní strany, přijmou, kde to bude vhodné, opatření k omezení dostupnosti zakázaných látek a metod, aby zamezily jejich užívání sportovci při sportovní činnosti, pokud pro užití není udělena terapeutická výjimka. Tyto kroky zahrnují opatření bránící sportovcům nelegálně se zakázanými látkami a metodami nakládat, tedy opatření s cílem kontroly produkce, pohybu, dovozu, distribuce a prodeje.
2. Státy, smluvní strany, přijmou, případně, kde to bude vhodné, vyzvou příslušné subjekty spadající do jejich pravomoci k přijetí, opatření k zabránění a omezení použití a držení zakázaných látek a metod sportovci při sportovní činnosti, pokud pro užití není terapeutická výjimka.
3. Žádná opatření přijatá v důsledku této Úmluvy nebudou bránit dostupnosti látek a metod, jejichž použití je jinak ve sportu zakázáno nebo regulováno, pro zákonné účely.

Článek 9 – Opatření týkající se doprovodného personálu sportovců

Státy, smluvní strany, přijmou opatření nebo podpoří, aby sportovní organizace a antidopingové organizace přijaly opatření, včetně sankcí nebo trestů, týkající se doprovodného personálu sportovců, který poruší antidopingová pravidla nebo jinak přestoupí pravidla spojená s dopingem ve sportu.

Článek 10 – Potravinové doplňky

Státy, smluvní strany, budou podporovat, kde to bude vhodné, aby producenti a distributoři potravinových doplňků při podpoře prodeje a distribuci potravinových doplňků zavedli do praxe nejvhodnější metody, včetně informací týkající se jejich analytického složení a zajištění kvality.

Článek 11- Finanční opatření

Státy, smluvní strany, kde to bude vhodné:

- (a) budou v rámci svých příslušných rozpočtů poskytovat prostředky na podporu národního programu testování ve všech sportech či napomáhat sportovním

- organizacím a antidopingovým organizacím financovat dopingové kontroly, a to buď formou přímých dotací a grantů nebo, při stanovování celkového objemu dotací a grantů udělovaných těmto organizacím, uznáváním nákladů spojených s těmito kontrolami,
- (b) učiní opatření, aby finanční podpora na sportovní aktivity jednotlivým sportovcům nebo členům doprovodnému personálu sportovce, kterým byl udělen zákaz činnosti v důsledku porušení antidopingových pravidel, nebyla poskytována v období zákazu jejich činnosti,
 - (c) odepřou částečně nebo zcela finanční nebo jinou podporu související se sportem jakékoli sportovní organizaci nebo antidopingové organizaci, která nepostupuje v souladu s Kodexem nebo příslušnými antidopingovými pravidly přijatými ve shodě s Kodexem.

Článek 12- Opatření k usnadnění dopingové kontroly

Státy, smluvní strany, kde to bude vhodné,:

- (a) budou podporovat a napomáhat sportovním organizacím a antidopingovým organizacím spadajícím do jejich pravomoci při provádění antidopingových kontrol způsobem, který je v souladu s Kodexem, včetně testování bez předchozího oznámení, testování mimo soutěž a při soutěži,
- (b) budou podporovat a napomáhat jednání sportovních organizací a antidopingových organizací o dohodách, které umožní, aby jejich členové byli testováni řádně k tomu oprávněnými týmy dopingové kontroly z jiných zemí,
- (c) se zaváží pomáhat sportovním asociacím a antidopingovým organizacím spadajícím do jejich pravomoci, aby pro účely analýzy výsledků dopingové kontroly získaly přístup k akreditovaným laboratořím dopingové kontroly.

III. Mezinárodní spolupráce

Článek 13 – Spolupráce mezi antidopingovými organizacemi a sportovními organizacemi

Státy, smluvní strany, budou podporovat spolupráci mezi antidopingovými organizacemi, orgány veřejné správy a sportovními organizacemi spadajícími do jejich pravomoci a stejnými organizacemi spadajícími do pravomoci jiných států, smluvních stran, s cílem dosáhnout plnění této Úmluvy na mezinárodní úrovni.

Článek 14 – Podpora úlohy Světové antidopingové agentury

Státy, smluvní strany, se zavazují podporovat důležitou úlohu Světové antidopingové agentury v mezinárodním boji proti dopingům.

Článek 15 – Rovnoměrné financování Světové antidopingové agentury

Státy, smluvní strany, podporují zásadu rovnoměrného financování schváleného základního ročního rozpočtu Světové antidopingové agentury orgány veřejné správy a Olympijským hnutím.

Článek 16 – Mezinárodní spolupráce při dopingové kontrole

Uznávajíce, že boj proti dopingům ve sportu může být účinný pouze tehdy, pokud sportovci mohou být testováni bez předchozího oznámení a vzorky mohou být včas dopraveny k analýze do laboratoří, státy, smluvní strany, budou, kde je to vhodné a v souladu s vnitřními zákony a postupy:

- (a) napomáhat úloze Světové antidopingové agentury a antidopingových organizací působících v souladu s Kodexem, za předpokladu, že se řídí předpisy hostitelských zemí, při dopingových kontrolách svých sportovců při soutěži i mimo soutěž, bez ohledu nato, zda jde o jejich území nebo jiné území;
- (b) napomáhat včasnému pohybu přes hranice týmů dopingové kontroly s řádným oprávněním, když provádějí činnost v rámci dopingové kontroly;
- (c) spolupracovat při včasné přepravě vzorků expedovaných nebo dopravovaných přes hranice tak, aby byla zachována jejich bezpečnost a neporušenost;
- (d) pomáhat mezinárodní koordinaci dopingových kontrol různými antidopingovými organizacemi, a za tímto účelem spolupracovat se Světovou antidopingovou agenturou;
- (e) podporovat spolupráci mezi laboratořemi dopingové kontroly spadajícími do jejich pravomoci a těmi, které spadají do pravomoci ostatních států, smluvních stran. Zejména státy, smluvní strany, s akreditovanými laboratořemi dopingové kontroly by měly vést laboratoře spadající do jejich pravomoci, aby pomáhaly dalším

- státům, smluvním stranám, a aby jim umožnily získat zkušenosti, dovednosti a pracovní postupy nutné k založení vlastních laboratoří, pokud si tak budou přát;
- (f) pomáhat vytvářet a podporovat, v souladu s Kodexem, dohody o recipročním testování mezi určenými antidopingovými organizacemi;
 - (g) vzájemně uznávat postupy dopingové kontroly, testů včetně z toho vyplývajících sportovních sankcí, jakékoli antidopingové organizace, které jsou v souladu s Kodexem.

Článek 17 Dobrovolný fond

1. Tímto se ustavuje „Fond na vyloučení dopingu ze sportu“, dále jen „Dobrovolný fond“. Dobrovolný fond bude obsahovat svěřené fondy ustavené v souladu s finančními předpisy UNESCO. Veškeré příspěvky států, smluvních stran, a dalších účastníků budou dobrovolné.
2. Zdroje Dobrovolného fondu budou tvořit:
 - (a) příspěvky států, smluvních stran;
 - (b) příspěvky, dary a dědické odkazy věnované:
 - (i) dalšími státy;
 - (ii) organizacemi a programy systému Spojených národů, zejména Rozvojovým programem Spojených národů a rovněž dalších mezinárodních organizací;
 - (iii) veřejných nebo soukromých organizací či jednotlivců;
 - (c) veškerých úroků plynoucích z prostředků Dobrovolného fondu;
 - (d) hotovost získaná sbírkami a příjmy z benefičních akcí organizovaných Dobrovolným fondem;
 - (e) jakékoliv další prostředky schválené směrnicí Dobrovolného fondu, která bude vydána Konferencí států smluvních stran.
3. Příspěvky států, smluvních stran, do Dobrovolného fondu nebudou považovány za náhradu za závazek států, smluvních stran, platit svůj podíl do ročního rozpočtu Světové antidopingové agentury.

Článek 18 – Použití a správa Dobrovolného fondu

Prostředky v Dobrovolném fondu bude Konference států smluvních stran, v souladu s ustanoveními této Úmluvy a majíc na zřeteli cíle Světové antidopingové agentury, přidělovat na financování aktivit schválených státy, smluvními stranami, a to zejména na podporu států, smluvních stran, při rozvoji a realizaci antidopingových programů. Rovněž mohou být využity k pokrytí nákladů na fungování této Úmluvy. Příspěvky do Dobrovolného fondu nesmí být vázány žádnými politickými, ekonomickými nebo jinými podmínkami.

IV. Vzdělávání a odborná příprava

Článek 19 – Všeobecné zásady vzdělávání a odborné přípravy

1. Státy, smluvní strany, se zavazují, v rámci svých možností, podporovat, navrhnout a realizovat vzdělávací a školicí programy zaměřené na prevenci dopingu. Sportovní veřejnosti všeobecně by tyto programy měly přinášet aktuální a přesné informace o:
 - (a) škodlivosti dopingu pro etické hodnoty ve sportu;
 - (b) zdravotních důsledcích dopingu.
2. Sportovcům a doprovodnému personálu sportovců, zejména v počátcích tréninku, by vzdělávací a školicí programy měly, kromě shora uvedeného, poskytovat aktuální a přesné informace o:
 - (a) postupech dopingové kontroly;
 - (b) právech a povinnostech sportovců ve vztahu k prevenci dopingu, včetně informace o Kodexu a antidopingové politice příslušných antidopingových organizací. Tyto informace budou obsahovat i důsledky činnosti, která je porušením antidopingového pravidla;
 - (c) seznamu zakázaných látek a metod dopingu a o výjimkách pro terapeutické účely;
 - (d) potravinových doplňcích.

Článek 20 – Profesionální etický kodex

Státy, smluvní strany, podpoří, aby příslušné profesní asociace a instituce vytvořily a zavedly do praxe vhodné etické kodexy a mravní zásady vztahující se k prevenci dopingu ve sportu, které jsou v souladu s Kodexem.

Článek 21 – Spoluúčast sportovců a doprovodného personálu sportovců

Státy, smluvní strany, budou prosazovat a v rámci svých možností napomáhat aktivní účasti sportovců a doprovodného personálu sportovců ve všech aspektech antidopingové činnosti ve sportovních a dalších odpovídajících organizacích a budou podporovat, aby sportovní organizace spadající do jejich pravomoci takto rovněž postupovaly.

Článek 22 – Sportovní organizace a trvalé vzdělávání a školení k prevenci dopingu.

Státy, smluvní strany, budou podporovat sportovní organizace a antidopingové organizace při průběžné realizaci vzdělávacích a školicích programů pro všechny sportovce a doprovodný personál sportovců, které se týkají témat specifikovaných v Článku 19.

Článek 23 – Spolupráce v oblasti vzdělávání o odborné přípravě

Státy, smluvní strany, budou spolupracovat vzájemně a kde to bude vhodné se budou s příslušnými organizacemi podílet na poskytování informací, expertíz a zkušeností z oblasti účinných antidopingových programů.

V. Výzkum

Článek 24 - Podpora antidopingového výzkumu

Státy, smluvní strany, se zavazují, že v rámci svých možností budou podporovat a napomáhat antidopingovému výzkumu ve spolupráci se sportovními a dalšími odpovědnými organizacemi v oblastech:

- (a) prevence, metod detekce, aspektů chování, sociálních aspektů, a zdravotních následků dopingu;
- (b) nástrojů a způsobu vývoje vědecky podložených fyziologických a psychologických vzdělávacích programů respektujících integritu osobnosti;
- (c) použití látek a metod, které se nově objevují v důsledku vědeckého vývoje.

Článek 25 – Povaha antidopingového výzkumu

Bude-li podporován antidopingový výzkum, jak je definován v Článku 24, státy smluvní strany zajistí, že výzkum:

- (a) bude v souladu s mezinárodně uznávanými etickými postupy;
- (b) nebudou podávány sportovcům zakázané látky a metody;
- (c) bude prováděn pouze s odpovídajícími opatřeními, která zabrání, aby výsledky antidopingového výzkumu byly zneužity pro doping.

Článek 26 – Vzájemné poskytování informací o výsledcích antidopingového výzkumu

V souladu s příslušnými národními a mezinárodními zákony budou státy, smluvní strany, kde to bude vhodné, sdílet výsledky dosažené v antidopingovém výzkumu s ostatními státy, smluvními stranami, a Světovou antidopingovou agenturou.

Článek 27 – Výzkum ve sportovní vědě

Státy, smluvní strany, budou podporovat

- (a) členy vědeckých a lékařských společností v uskutečňování výzkumu ve sportovní vědě, který je v souladu s principy Kodexu;
- (b) sportovní organizace a doprovodný personál sportovců v rámci jejich pravomoci v realizaci výzkumu ve sportovní vědě, který je v souladu s principy Kodexu.

Část VI: Monitorování Úmluvy

Článek 28 – Konference stran

1. Tímto se ustavuje Konference stran. Konference stran je vrcholným orgánem Úmluvy.
2. Konference stran se bude běžně setkávat v zásadě každé dva roky. Může se však sejít na mimořádném zasedání, pokud se tak rozhodne nebo na základě požadavku alespoň jedné třetiny států, smluvních stran.
3. Na Konferenci stran budou mít státy, smluvní strany, každý jeden hlas.
4. Konference stran přijme svůj vlastní jednací řád.

Článek 29 – Poradní organizace a pozorovatelé na Konferenci stran

Na Konferenci stran bude zvána Světová antidopingová agentura jako poradní organizace. Mezinárodní olympijský, Mezinárodní paralympijský výbor, Rada Evropy a Mezivládní výbor pro tělesnou výchovu a sport (CIGEPS) budou zvány jako pozorovatelé. Konference stran může rozhodnout, že jako pozorovatele pozve další významné organizace.

Článek 30 – Úloha Konference stran

1. Kromě ustanovení uvedených v této Úmluvě bude úlohou Konference stran:
 - (a) propagovat účel této Úmluvy;
 - (b) jednat o vztahu ke Světové antidopingové agentuře a studovat mechanismy financování jejího základního ročního rozpočtu. Státy, které nejsou smluvními stranami mohou být přizvány k těmto jednáním;
 - (c) v souladu s Článkem 18 přijmout plán na použití zdrojů Dobrovolného fondu;
 - (d) v souladu s Článkem 31 přezkoumat zprávy předkládané státy, smluvními stranami;
 - (e) nepřetržitě přezkoumávat monitorování souladu s touto Úmluvou v návaznosti na vývoj antidopingových systémů, v souladu s článkem 31. Jakýkoliv monitorovací systém nebo opatření sahající nad rámec článku 31 bude financováno z Dobrovolného fondu ustaveného výše uvedeným Článkem 17;
 - (f) přezkoumávat návrhy na změny této Úmluvy za účelem jejich přijetí;
 - (g) v souladu s Článkem 34 přezkoumat, za účelem jejich schválení, úpravy Seznamu zakázaných látek a metod dopingu a Standardů pro udělování terapeutických výjimek přijaté Světovou antidopingovou agenturou;
 - (h) definovat a realizovat spolupráci mezi státy, smluvními stranami, a Světovou antidopingovou agenturou v rámci této Úmluvy;

- (i) požadovat od Světové antidopingové agentury zprávu o zavádění Kodexu na každém svém zasedání k přezkoumání.
2. Konference stran může při plnění svých úkolů spolupracovat s jinými mezivládními orgány.

Článek 31 – Národní zprávy Konferenci stran

Státy, smluvní strany, budou Konferenci stran každé dva roky prostřednictvím Sekretariátu předávat v jednom z oficiálních jazyků UNESCO veškeré relevantní informace týkající se jimi přijatých opatření k zabezpečení plnění ustanovení této Úmluvy.

Článek 32 – Sekretariát Konference stran

1. Generální ředitel UNESCO poskytne Konferenci stran sekretariát.
2. Na základě požadavků Konference stran generální ředitel UNESCO v maximální možné míře využije služeb Světové antidopingové agentury za podmínek schválených Konferencí stran.
3. Finanční náklady související s Úmluvou budou hrazeny z řádného rozpočtu UNESCO v rámci stávajících zdrojů na příslušném stupni. Dobrovolný fond ustavený výše uvedeným Článkem 17 nebo vhodná kombinace těchto dvou zdrojů jak je určeno každé dva roky. Financování sekretariátu z řádného rozpočtu bude prováděno důsledně v minimální výši, s vyrozuměním, že měly být k podpoře Úmluvy být také poskytovány dobrovolné finance.
4. Sekretariát připraví dokumentaci Konferenci stran a rovněž návrh programu schůzí a zajistí realizaci jejích rozhodnutí.

Článek 33 – Dodatky

1. Každý stát, smluvní strana, může formou písemného oznámení adresovaného generálnímu řediteli UNESCO navrhnout dodatky k této Úmluvě. Generální ředitel rozešle toto oznámení všem státům, smluvním stranám. Pokud do šesti měsíců od data rozeslání oznámení alespoň polovina států, smluvních stran, nedá svůj souhlas, předloží generální ředitel tyto návrhy následujícímu zasedání Konference stran.
2. Dodatky budou přijímány Konferencí stran dvoutřetinovou většinou přítomných a hlasujících států, smluvních stran.
3. Po přijetí budou dodatky k této Úmluvě předloženy k ratifikaci a souhlasu, schválení nebo přistoupení státům, smluvních stran.
4. Pro státy, smluvní strany, které ratifikovaly, souhlasily, schválily nebo přistoupily k dodatkům k této Úmluvě, vstoupí tyto v platnost tři měsíce po tom, kdy listiny uvedené v odstavci 3 tohoto Článku uloží v depozitáři dvě třetiny států, smluvních stran. Pro každý stát, smluvní stranu, která dodatek následně ratifikovala, přijala, odsouhlasila nebo k němu přistoupila, začne zmíněný dodatek platit tři měsíce po datu, kdy tento stát, smluvní strana, uloží v depozitáři své listiny o ratifikaci, přijetí, souhlasu nebo přistoupení.

5. Stát, který se stane smluvní stranou této Úmluvy potom, co v souladu s odstavcem 4 tohoto Článku vstoupí v platnost dodatky, bude považován, nevyjádří-li jiný úmysl, za:
 - (a) stranu této Úmluvy včetně dodatků;
 - (b) stranou původní Úmluvy bez dodatků ve vztahu k jinému státu, smluvní straně, který není vázán dodatky.

Článek 34 – Zvláštní proces přijímání dodatků k Přílohám Úmluvy

1. Jestliže Světová antidopingová agentura upraví Seznam zakázaných látek a metod dopingů nebo Standardy pro udělování terapeutických výjimek, bude o těchto změnách informovat generálního ředitele UNESCO formou písemného sdělení. Generální ředitel neprodleně oznámí navrhované dodatky k příslušným Přílohám této Úmluvy všem státům, smluvním stranám. Dodatky k Přílohám budou schvalovány Konferencí stran buď na jednom z jejích zasedání nebo formou písemných konzultací.
2. Státy, smluvní strany, mohou vyjádřit své námitky k navrhovaným dodatkům do 45 dní od oznámení učiněného generálním ředitelem, a to buď písemným oznámením generálnímu řediteli, v případě písemných konzultací, nebo na zasedání Konference stran.
3. O dodatcích schválených Konferencí stran bude státy, smluvní strany, informovat generální ředitel. Dodatky vstoupí v platnost po uplynutí 45 dní od oznámení, nikoliv však pro ty státy, smluvní strany, které již předtím oznámily, že tyto dodatky nepřijímají.
4. Stát, smluvní strana, po oznámení generálnímu řediteli, že nepřijímá dodatek schválený podle předchozího odstavce, zůstává vázán Přílohami bez dodatku.

VII. Závěrečná ustanovení

Článek 35 – Federální nebo necentralizované ústavní systémy

Následující ustanovení se dotýkají států, smluvních stran, s federálním nebo necentralizovaným ústavním systémem:

- (a) Pokud se týče ustanovení této Úmluvy, jejichž implementace spadá do právní působnosti federální nebo centrální zákonodárné moci, závazky federální nebo centrální moci budou stejné jako závazky států smluvní strany, které nejsou federálními státy;
- (b) Pokud jde o plnění těch ustanovení Úmluvy, která spadají do pravomoci jednotlivých federativních států, zemí, provincií nebo kantonů, které podle v ústavě zakotveného systému federace nejsou povinny činit legislativní opatření, bude federální vláda informovat příslušné úřady takových federativních států, zemí, provincií nebo kantonů o příslušných ustanoveních a doporučí jejich přijetí.

Článek 36 – Ratifikace, přijetí, souhlas nebo přistoupení

Tato Úmluva bude předmětem ratifikace, přijetí, souhlasu nebo přistoupení členskými státy UNESCO v souladu s jejich odpovídajícími ústavními procedurami. Listiny o ratifikaci, přijetí, souhlasu nebo přistoupení budou uloženy v depozitáři generálního ředitele UNESCO.

Článek 37 – Vstup v platnost

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí doby jednoho měsíce od uložení třicáté listiny o ratifikaci, přijetí, souhlasu nebo přistoupení.
2. Pro jakýkoli stát, který následně vyjádří souhlas se závazkem plnit Úmluvu, vstoupí tato v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí doby jednoho měsíce po uložení listiny o ratifikaci, přijetí, souhlasu nebo přistoupení.

Článek 38 – Územní dosah Úmluvy

1. Kterýkoli stát může při ukládání listiny o ratifikaci, přijetí, souhlasu nebo přistoupení specifikovat teritorium nebo teritoria, za která v oblasti mezinárodních vztahů odpovídá a pro která bude Úmluva platit.
2. Kterýkoli stát, smluvní strana, může později, formou prohlášení adresovaného UNESCO, rozšířit aplikaci této Úmluvy na další teritoria specifikovaná v prohlášení. Ve vztahu k takovému teritoriu vstoupí Úmluva v platnost první den následující po uplynutí doby jednoho měsíce po datu obdržení takového prohlášení depozitářem.
3. Od jakéhokoli prohlášení učiněného podle dvou předešlých odstavců může být, ve vztahu k jakémukoliv teritoriu uvedenému v prohlášení, odstoupeno formou oznámení adresovaného UNESCO. Takové odstoupení se stane účinným první den následující po uplynutí doby jednoho měsíce od data obdržení tohoto oznámení depozitářem.

Článek 39 – Výpověď

Každý stát, smluvní strana, může Úmluvu vypovědět. Výpověď bude učiněna písemně a uložena u generálního ředitele UNESCO. Výpověď nabude účinnosti první den měsíce následujícího po uplynutí doby šesti měsíců po obdržení listiny o výpovědi. V žádném případě to nebude mít vliv na finanční závazky dotyčného státu, smluvní strany, do data účinnosti výpovědi.

Článek 40 – Depozitář

Generální ředitel UNESCO bude deponitářem této Úmluvy a dodatků. Jako deponitář bude generální ředitel UNESCO informovat státy, smluvní strany, této Úmluvy a rovněž členské státy organizace o:

- (a) uložení jakékoliv listiny o ratifikaci, přijetí, souhlasu nebo přistoupení;
- (b) datu vstupu v platnost Úmluvy v souladu s výše uvedeným Článkem 37;
- (c) jakékoli zprávě připravené v návaznosti na plnění opatření výše uvedeného Článku 31;
- (d) jakémkoli návrhu na dodatek nebo jakémkoli dodatku přijatém v souladu s výše uvedenými Články 33 a 34 a o datu, kterým tento dodatek vstupuje v platnost;
- (e) jakémkoli prohlášení nebo oznámení učiněném podle ustanovení výše uvedeného Článku 38;
- (f) jakémkoli oznámení učiněném podle ustanovení výše uvedeného Článku 39 a o datu, kdy výpověď nabude účinnosti;
- (g) jakémkoli dalším úkonu, oznámení nebo sdělení vztahujícím se k Úmluvě.

Článek 41 - Registrace

V souladu s Článkem 102 Charty Spojených národů, bude tato Úmluva na základě požadavku generálního ředitele UNESCO registrována u Sekretariátu Spojených národů.

Článek 42 – Platné znění

1. Tato Úmluva včetně příloh byla vypracována v arabštině, čínštině, angličtině, francouzštině, ruštině a španělštině, přičemž všech šest znění má stejnou platnost.
2. Dodatky k této Úmluvě budou vypracovány v arabštině, čínštině, angličtině, francouzštině, ruštině a španělštině.

Článek 43 – Výhrady

Žádná výhrada neslučitelná s předmětem a účelem této Úmluvy se nepřipouští.

Příloha I - Seznam zakázaných látek a metod dopingů – mezinárodní standard
Příloha II - Standardy pro udělování terapeutických výjimek

Dodatek 1 - Světový antidopingový kodex
Dodatek 2 - Mezinárodní standard pro laboratoře
Dodatek 3 - Mezinárodní standard pro testování

Sepsáno v Paříži, osmnáctého dne listopadu 2005, ve dvou autentických vyhotoveních nesoucích podpis prezidenta 33. Generální konference UNESCO a generálního ředitele UNESCO, které budou uloženy v archivu UNESCO.

Výše uvedený text je autentický text Konvence tímto řádně přijatý 33. Generálním shromážděním UNESCO, konaným v Paříži a ukončeným dvacátého pátého dne října 2005.

NA DŮKAZ TOHO níže uvedení podepsali tuto Konvenci osmnáctého dne listopadu 2005.

Dr. Musa Bin Jaafar Bin Hassan

Prezident Generálního shromáždění

Koïchiro Matsua

Generální ředitel